

[Victor Pürschel.]

Attestation, det ærede Medlem gav; den sætter jeg naturligvis ganske overordentlig højt; men jeg maa dog tillade mig at fremhæve, at den kan ikke helt erstatte hverken en Udtalelse fra Akkordretten eller fra Erhvervsorganisationer, end ikke naar den højtærede Justitsminister slutter sig til.

Naar den højtærede Justitsminister nu paa ny fremhævede, at det var Landbrugsministeriets Overvejelser, der havde sinket Lovforslagets Fremsættelse saa upassende — det gjorde den højtærede Justitsminister jo ingen Indvending imod, og det vilde ogsaa være vanskeligt at gøre det —, saa er der dertil at sige, at mine Bemærkninger ikke specielt var adresseret til Justitsministeriet, men til Ministeriet som Helhed. Dette Ministerium viser Gang paa Gang sin ringe Respekt for Rigsdagen ved at gøre den til et rent Ekspeditionsorgan, og det maa vi Gang paa Gang gøre opmærksom paa, for at de Herrer ikke i deres Iver skal undergrave den Institution, som de sætter saa megen Pris paa.

Naar den højtærede Justitsminister endelig sagde, at vi var en virksom Støtte for Regeringen i 1927, er det rigtigt i en vis Henseende, men mindre vel anbragt netop ved dette Lovforslag, da jeg har bemærket, at vi paa det Punkt, vi taler om her, stemte imod, medens, mig bekendt, Socialdemokraterne stemte for. Det var altsaa dem, der i denne Forbindelse var den virksomme Støtte for Regeringen.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen har Ordet for en kort Bemærkning.

Valdemar Sørensen: Jeg er særdeles tilfreds med, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har fundet sig selv i Taknemmelighedsgæld til mig, og jeg ser fuldkommen bort fra den lidt spydige Form, Udtrykket for denne Taknemmelighed fik. Jeg vil raade den højtærede Justitsminister til at gøre det samme i Mellemværender med det ærede Medlem. Vi staar her over for en virkelig Naturbegavelse i Maaden at bruge Sproget paa, og Fornøjelsen her ved maa den højtærede Justitsminister ikke ødelægge for det høje Ting.

Justitsministeren (Steincke): Det kunde aldrig falde mig ind, maa jeg sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at forsøge at ødelægge noget i den Retning, og det vilde ogsaa efter de utrolig mange Aars Forløb, i hvilke det ærede

Medlem Hr. Victor Pürschel har anvendt denne Façon, være ganske udelukket, at jeg skulde kunne opnaa noget ved det.

Men det forekommer mig, at det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel paa dette Punkt her med Urette kritiserer Regeringen. Jeg har sagt ham, hvordan det er gaaet til, at dette Lovforslag kommer saa sent. Allerede for 2 Maaneder siden drøftede man i Ministermøder, hvilke Lovforslag der skulde frem, og dette Forslag var ogsaa nævnt ved den Lejlighed. Man blev enig om, at man med Hensyn til de to Forslag, der vedrørte Justitsministeriet, og som omhandlede Forhold, der kunde tænkes at have Betydning under Landbrugsforhandlingerne, skulde afvente nærmere Besked om disse Forhandlingers Forløb. Der ligger ikke heri, i den tilfældige Omstændighed, at der er gaaet længere Tid, end man havde regnet med, noget som helst Ønske om at vise ringe Respekt for Rigsdagen ved at gøre den til et rent Ekspeditionskontor, eller ringe Respekt for nogen som helst, end ikke for det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel, der ellers lejlighedsvis kunde friste til det.

Formanden: Det ærede Medlem Hr. Victor Pürschel har Ordet for en kort Bemærkning.

Victor Pürschel: Det er vanskeligt at diskutere med saa sarte Sjæle som den højtærede Justitsminister og det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, men jeg skal stræbe efter at finde et Ordvalg, som ikke alt for dybt saarer de Herrer. Men jeg maa sige til det ærede Medlem Hr. Valdemar Sørensen, at naar han opfattede mine Udtalelser og min Anerkendelse som spydige, kan det formentlig kun grundes derpaa, at han i sin — altsaa derinde, hvor han er blevet saaret, inde i Sjælen, erkender, at han har ikke noget at gøre med at attestere, hvad Erhvervslivet har fundet sig til Rette med. Derved overskrider han ganske sin Competence. Nu har han bare tvunget mig til at sige det lige ud, som jeg før sagde paa en elskværdig og hensynsfuld Maade. Det skulde han have ladet være med.

Saa skal jeg give det ærede Medlem det gode Raad, at han skal ikke forsøge sig i Retning af at være spydig, for dertil kræves en vis Naturbegavelse, bl. a. en vis Behændighed, som det ærede Medlem ikke er i Besiddelse af.

Naar den højtærede Justitsminister siger, at jeg med Urette har rettet Kritik imod Regeringen, fordi den ikke er blevet færdig i rette Tid, skal jeg dertil kun sige,